ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, 4.12.2018
COM(2018) 789 final

ΕΚΘΕΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ, ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

σχετικά με την εφαρμογή της οδηγίας 2014/54/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Απριλίου 2014, περί μέτρων που διευκολύνουν την άσκηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων στο πλαίσιο της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1.1. Η οδηγία

Η ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων αποτελεί θεμελιώδη ελευθερία των πολιτών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και έναν από τους πυλώνες της εσωτερικής αγοράς. Κατοχυρώνεται στο άρθρο 45 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ). Το δικαίωμα αυτό αναπτύχθηκε περαιτέρω μέσω του παράγωγου δικαίου, και συγκεκριμένα μέσω του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 492/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 2011, που αφορά την ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων στο εσωτερικό της Ένωσης, καθώς και μέσω της νομολογίας του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Παρά τη σχετικά σταθερή και ολοκληρωμένη δέσμη κανόνων, όπως επιβεβαιώνεται από αρκετές εκθέσεις[1], οι πολίτες της Ένωσης εξακολουθούν ενδεχομένως να αντιμετωπίζουν πρακτικά προβλήματα κατά την άσκηση των δικαιωμάτων τους ως εργαζόμενοι της ΕΕ. Επιχειρώντας να γεφυρώσουν το χάσμα ανάμεσα στη νομοθεσία και την εφαρμογή της στην πράξη, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ενέκριναν στις 16 Απριλίου 2014 την οδηγία 2014/54/ΕΕ περί μέτρων που διευκολύνουν την άσκηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων στο πλαίσιο της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων[2] (εφεξής «η οδηγία»).

Η οδηγία δεν θεσπίζει νέα ουσιαστικά δικαιώματα για τους εργαζομένους και/ή τα μέλη των οικογενειών τους επιπλέον εκείνων που προβλέπονται στο άρθρο 45 της ΣΛΕΕ και στον κανονισμό 492/2011. Επιδιώκει απλώς την αποτελεσματικότερη και πιο ομοιόμορφη εφαρμογή και επιβολή των υφιστάμενων δικαιωμάτων.

1.2. Η έκθεση

Σύμφωνα με το άρθρο 9 της οδηγίας, η παρούσα έκθεση πραγματεύεται την εφαρμογή την οδηγίας. Στον βαθμό που επιτρέπουν οι διαθέσιμες πληροφορίες, η έκθεση αποτυπώνει επίσης την αποτελεσματικότητα της οδηγίας στην πράξη. Διερευνά ακόμη κατά πόσο απαιτείται τροποποίηση της οδηγίας προκειμένου να διασφαλιστεί η καλύτερη επιβολή του δικαίου της Ένωσης για την ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων.

Η έκθεση βασίζεται κατά κύριο λόγο σε πληροφορίες για τα μέτρα μεταφοράς της οδηγίας, τις οποίες κοινοποίησαν τα κράτη μέλη στην Επιτροπή δυνάμει του άρθρου 8 της οδηγίας. Παραπομπές στους εθνικούς νόμους μεταφοράς της οδηγίας στα κράτη μέλη διατίθενται στον δικτυακό τόπο Eur-Lex[3]. Η Επιτροπή ζήτησε ακόμη τη γνώμη των μελών της συμβουλευτικής επιτροπής για την ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων[4] αποστέλλοντάς τους λεπτομερές ερωτηματολόγιο[5] (εφεξής «το ερωτηματολόγιο») και, στη συνέχεια, το σχέδιο έκθεσης. Όπου απαιτήθηκε, η Επιτροπή ζήτησε επίσης διευκρινίσεις σχετικά με τα μέτρα εφαρμογής από τα μέλη της τεχνικής επιτροπής για την ελεύθερη κυκλοφορία των

[1] Βλ. συγκεκριμένα τις σελίδες 3-4 της αιτιολογικής έκθεσης της πρότασης οδηγίας https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/ALL/?uri=CELEX:52013PC0236

[2] https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/ALL/?uri=CELEX%3A32014L0054

[3] https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/NIM/?qid=1525688983864&uri=CELEX%3A32014L0054

[4] Επιτροπή που συστάθηκε δυνάμει του άρθρου 21 του κανονισμού 492/2011.

[5] Το ερωτηματολόγιο εστιαζόταν στην πρακτική εφαρμογή της οδηγίας και στην αποτελεσματικότητά της. Δεκατέσσερις κυβερνήσεις κρατών μελών και τέσσερις εθνικές συνδικαλιστικές οργανώσεις παρείχαν απαντήσεις (μέχρι τον Ιούνιο του 2018).

εργαζομένων[6]. Θα πρέπει να σημειωθεί ότι οι πληροφορίες που ελήφθησαν είχαν μεγάλες διαφορές μεταξύ τους όσον αφορά το περιεχόμενο και τις λεπτομέρειες. Η Επιτροπή αξιοποίησε επιπλέον πληροφορίες που συλλέχθηκαν από το δίκτυο νομικών εμπειρογνωμόνων της για την ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων και τον συντονισμό της κοινωνικής ασφάλισης[7].

2. ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΜΕΤΑΦΟΡΑΣ

Σύμφωνα με το άρθρο 8 της οδηγίας, τα κράτη μέλη όφειλαν να μεταφέρουν την οδηγία στα εθνικά τους δίκαια έως τις 21 Μαΐου 2016.

Προκειμένου να βοηθήσει τα κράτη μέλη με τη μεταφορά, η Επιτροπή εξέδωσε τον Νοέμβριο του 2015 ανεπίσημο έγγραφο στο οποίο εξηγούσε αναλυτικότερα τις βασικές διατάξεις της οδηγίας. Η εφαρμογή της οδηγίας συζητήθηκε στο πλαίσιο διαφόρων συνεδριάσεων των προαναφερθεισών επιτροπών κατά την περίοδο 2015-2018.

Μέχρι την εκπνοή της προθεσμίας μεταφοράς, ωστόσο, μόνο επτά κράτη μέλη[8] είχαν κοινοποιήσει μέτρα ολοκλήρωσης της διαδικασίας μεταφοράς της οδηγίας.

Τον Σεπτέμβριο του 2016, η Επιτροπή κίνησε διαδικασίες επί παραβάσει κατά 12 κρατών μελών[9] τα οποία δεν είχαν ακόμη κοινοποιήσει την ολοκλήρωση της διαδικασίας μεταφοράς της οδηγίας. Οι τελευταίες δύο χώρες[10] κοινοποίησαν την ολοκλήρωση της διαδικασίας μεταφοράς τον Νοέμβριο του 2017. Κατά συνέπεια, οι διαδικασίες επί παραβάσει τέθηκαν στο αρχείο.

Η Επιτροπή οριστικοποιεί επί του παρόντος την ανάλυσή της για τη συμμόρφωση των εθνικών μέτρων προκειμένου να διασφαλίσει ότι η οδηγία εφαρμόζεται σωστά. Στο πλαίσιο του υπό εξέλιξη ελέγχου συμμόρφωσης, είναι σε διαρκή επαφή με τα κράτη μέλη για τα ζητήματα που εντοπίζονται στην παρούσα έκθεση.

3. ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ

Η μεταφορά της οδηγίας στα εθνικά δίκαια έγινε με διάφορους τρόπους. Τα περισσότερα κράτη μέλη επέφεραν τροποποιήσεις στην εθνική τους νομοθεσία. Ο όγκος των τροποποιήσεων, εντούτοις, παρουσιάζει μεγάλες διακυμάνσεις — από μία συγκεκριμένη πράξη (Μάλτα, Κύπρος, Ελλάδα, Πορτογαλία) έως τροποποιήσεις πολυάριθμων νομικών πράξεων (Λιθουανία, Ρουμανία). Η Δανία, η Γαλλία, η Ισπανία, η Ιταλία, οι Κάτω Χώρες και το Ηνωμένο Βασίλειο έκριναν ότι οι εθνικές νομοθεσίες τους συμμορφώνονται ήδη με την οδηγία και ότι δεν απαιτούνται πρόσθετα νομοθετικά μέτρα. Στην Αυστρία και το Βέλγιο, η μεταφορά της οδηγίας έγινε με τη θέσπιση πράξεων τόσο σε ομοσπονδιακό όσο και σε περιφερειακό επίπεδο. Κανένα κράτος μέλος δεν ανέφερε εφαρμογή οποιασδήποτε εκ των διατάξεων της οδηγίας μέσω συλλογικών συμφωνιών.

[6] Επιτροπή που συστάθηκε δυνάμει του άρθρου 29 του κανονισμού 492/2011.
[7] http://ec.europa.eu/social/main.jsp?langId=en&catId=1098.
[8] FI, DE, IE, IT, MT, NL, SE.
[9] AT, CY, CZ, DK, EE, FR, EL, HU, LT, LU, PT, RO.
[10] CZ και LU.

Γενικά, τα κράτη μέλη θέσπισαν μη νομοθετικά μέτρα για την εφαρμογή των διατάξεων που σχετίζονται με, συγκεκριμένα, τη λειτουργία των φορέων (βλ. 3.3) και/ή τη βελτίωση της πρόσβασης σε (ποιοτική) πληροφόρηση (βλ. 3.5).

3.1. Προσωπικό και ουσιαστικό πεδίο εφαρμογής (άρθρα 1 και 2)

Ακόμα και πριν από την έγκριση της οδηγίας, τα κράτη μέλη όφειλαν να διασφαλίζουν ότι η νομοθεσία τους για την ελεύθερη κυκλοφορία εφαρμόζεται σε όλες τις κατηγορίες ατόμων και περιλαμβάνει όλα τα θέματα που καλύπτονται από το άρθρο 45 της ΣΛΕΕ χωρίς διακρίσεις. Δεδομένου ότι τα άρθρα 1 και 2 της οδηγίας διατηρούν το πεδίο εφαρμογής του άρθρου 45 της ΣΛΕΕ και του κανονισμού 492/2011 —τα οποία είναι αμφότερα άμεσα εφαρμοστέα—, δεν θέσπιζαν νέες υποχρεώσεις για τα κράτη μέλη σε επίπεδο μεταφοράς. Αμφότερα τα άρθρα, εντούτοις, ενθάρρυναν ορισμένα κράτη μέλη[11] να ελέγξουν εάν οι υφιστάμενοι εθνικοί κανόνες τους συμμορφώνονταν πράγματι με το προσωπικό και ουσιαστικό πεδίο εφαρμογής των ανωτέρω διατάξεων.

3.2. Προάσπιση δικαιωμάτων (άρθρο 3)

Όλα τα κράτη μέλη διασφαλίζουν την πρόσβαση σε δικαστικές διαδικασίες παρέχοντας έτσι στους εργαζομένους της ΕΕ και στα μέλη των οικογενειών τους τη δυνατότητα να προασπίζουν τα δικαιώματά τους που απορρέουν από το άρθρο 45 της ΣΛΕΕ και από τον κανονισμό 492/2011 όταν θεωρούν ότι έχουν παραβιαστεί. Αυτό διασφαλίζεται κατά κύριο λόγο μέσω διαδικαστικών κανόνων για τη μη διακριτική μεταχείριση γενικά, οι οποίοι υπήρχαν προτού καν αρχίσει να ισχύει η οδηγία. Ορισμένες χώρες[12] διαθέτουν ειδική νομοθεσία για την πρόσβαση των αλλοδαπών εργαζομένων στα δικαστήρια. Όπως απαιτείται από την οδηγία, δεν υπάρχουν περιορισμοί όσον αφορά την προάσπιση δικαιωμάτων που έχουν παραβιαστεί, ακόμη και μετά τη λήξη της σχέσης στο πλαίσιο της οποίας έλαβε χώρα ο εικαζόμενος περιορισμός και το εμπόδιο ή η διάκριση.

Ενώσεις, οργανώσεις (συμπεριλαμβανομένων των κοινωνικών εταίρων) ή άλλες οντότητες που έχουν νόμιμο συμφέρον δυνάμει του εθνικού δικαίου να διασφαλίζουν τη συμμόρφωση με την οδηγία έχουν το δικαίωμα να κινούν δικαστικές και/ή διοικητικές διαδικασίες εξ ονόματος ή προς υποστήριξη εργαζομένων της Ένωσης. Αυτό ισχύει σε όλα τα κράτη μέλη πλην της Ιταλίας, όπου οι συνδικαλιστικές οργανώσεις φαίνεται να έχουν τη δυνατότητα κίνησης διαδικασιών μόνο σε περίπτωση συλλογικών διακρίσεων.

Όσον αφορά την προστασία κατά της θυματοποίησης, στις περισσότερες χώρες προβλέπονται μέτρα για την προστασία των εργαζομένων της Ένωσης από δυσμενή μεταχείριση ή δυσμενείς επιπτώσεις σε εθνικούς νόμους κατά των διακρίσεων ή σε νόμους για την απασχόληση. Μόνο η Μάλτα και η Κύπρος ενέκριναν ειδικές διατάξεις για τη θυματοποίηση μετά τη μεταφορά της οδηγίας. Στη Λιθουανία και την Πορτογαλία, η προστασία φαίνεται να περιορίζεται μόνο στις εργασιακές σχέσεις, και επομένως δεν προστατεύει, για παράδειγμα,

[11] Για παράδειγμα, AT, BG, CY, LT, MT, RO.

[12] BG και ES.

τα άτομα που αναζητούν εργασία τα οποία ενδέχεται δυνητικά να θυματοποιηθούν από τις δημόσιες αρχές.

Οι διαθέσιμες πληροφορίες για την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 3 στην πράξη είναι ελάχιστες. Όσον αφορά τις απαντήσεις που δόθηκαν στο ερωτηματολόγιο, μόνο η απάντηση των λιθουανικών συνδικαλιστικών οργανώσεων κάνει λόγο για τέσσερις υποθέσεις οι οποίες εκδικάστηκαν πρόσφατα ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων σχετικά με ζητήματα που καλύπτει η οδηγία. Η Εσθονία κάνει αναφορά σε δύο καταγγελίες οι οποίες διευθετήθηκαν από μη δικαστικές αρχές το 2017. Οι εν λόγω καταγγελίες σχετίζονταν με ορισμένες πρακτικές δημόσιων φορέων όσον αφορά την αναγνώριση των επαγγελματικών προσόντων και τη χορήγηση δικαιώματος διαμονής σε μέλος οικογένειας υπηκόου της Ένωσης. Η Γερμανία και η Λιθουανία ανέφεραν ότι υπήρξαν περιπτώσεις στις οποίες οργανώσεις κίνησαν δικαστικές/διοικητικές διαδικασίες για τη στήριξη εργαζομένων.

Η απουσία πληροφοριών αποδίδεται στο γεγονός ότι η οδηγία άρχισε να ισχύει μόλις πρόσφατα, ότι οι φορείς προαγωγής της ελεύθερης κυκλοφορίας (άρθρο 4) δεν έχουν συλλέξει ακόμη σχετικές πληροφορίες ή ότι οι συναφείς υποθέσεις δεν ομαδοποιούνται με βάση τις διακρίσεις εις βάρος εργαζομένων της Ένωσης ανάλογα με την ιθαγένεια.

3.3. Φορέας/-είς που προωθούν την ίση μεταχείριση (άρθρο 4)

Η οδηγία είναι καινοτόμα ως προς το ότι υποχρεώνει τα κράτη μέλη να ορίσουν μία δομή/έναν φορέα για την προαγωγή της ίσης μεταχείρισης των εργαζομένων της Ένωσης και των μελών της οικογενείας τους λόγω ιθαγένειας, καθώς και για την αντιμετώπιση αδικαιολόγητων περιορισμών ή εμποδίων του δικαιώματός τους στην ελεύθερη κυκλοφορία.

Ορισμός φορέα και άσκηση των καθηκόντων

Από τον Νοέμβριο του 2017, έχουν οριστεί σε όλα τα κράτη μέλη οι φορείς προαγωγής της ελεύθερης κυκλοφορίας, παρότι στη Γαλλία, την Ιταλία και το Ηνωμένο Βασίλειο ο ορισμός τους δεν γνωστοποιήθηκε σύμφωνα με τις απαιτήσεις του άρθρου 6 παράγραφος 1. Τα εν λόγω κράτη μέλη δεν θέσπισαν νομική πράξη για την εφαρμογή της οδηγίας. Ακόμη, στους δικτυακούς τόπους των εν λόγω φορέων δεν υπάρχει καμία αναφορά ότι πρόκειται για τους φορείς που έχουν οριστεί για τους σκοπούς της οδηγίας ή ότι ασκούν τα καθήκοντα που αναφέρονται στην οδηγία. Ο κατάλογος των φορέων διατίθεται διαδικτυακά από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή[13].

[13] http://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=1277&langId=el

Στα περισσότερα κράτη μέλη, ο ρόλος του φορέα προαγωγής της ελεύθερης κυκλοφορίας ανατέθηκε σε υφιστάμενες δομές, με μόνες εξαιρέσεις τη Γερμανία και τη Σλοβενία όπου συστάθηκε νέα δομή. Όσον αφορά τον τύπο του φορέα, σε 20 κράτη μέλη διευρύνθηκαν οι αρμοδιότητες των φορέων ισότητας ούτως ώστε να καλύπτουν ζητήματα διακρίσεων εις βάρος εργαζομένων της Ένωσης και μελών της οικογενείας τους για λόγους ιθαγένειας. Οι αρχές που είναι υπεύθυνες για την αγορά εργασίας (όπως οι δημόσιες υπηρεσίες απασχόλησης ή η υπηρεσία EURES, και οι επιθεωρήσεις εργασίας) και τα υπουργεία εργασίας είναι ο δεύτερος συνηθέστερος τύπος φορέων. Κατά παρέκκλιση από τον γενικό κανόνα, στην Αυστρία μεταξύ των φορέων συγκαταλέγονται το ομοσπονδιακό και περιφερειακό εργατικό επιμελητήριο, ενώ στη Σουηδία είναι το Εθνικό Συμβούλιο Εμπορίου, η αρχή της χώρας για την εσωτερική αγορά.

Βέλτιστη πρακτική στις Κάτω Χώρες: χρήση εφαρμογών κοινωνικής δικτύωσης

Στις Κάτω Χώρες, η δημόσια υπηρεσία πληροφοριών απαντά σε ερωτήσεις που υποβάλλονται μέσω Twitter, Facebook και WhatsApp.

Όσον αφορά τα καθήκοντα των φορέων, ορισμένα κράτη μέλη υποστηρίζουν ότι ο φορέας ασκεί όλα τα καθήκοντα που παρατίθενται στην οδηγία, παρότι ορισμένα καθήκοντα δεν αναφέρονται ρητώς στο καταστατικό του φορέα και δεν υπάρχουν συγκεκριμένα παραδείγματα άσκησης των εν λόγω καθηκόντων από τον φορέα. Στα καθήκοντα που δεν αναφέρονται περιλαμβάνονται η διενέργεια ερευνών και αναλύσεων σχετικά με εμπόδια στην ελεύθερη κυκλοφορία, και η διατύπωση συστάσεων για κάθε θέμα που αφορά αδικαιολόγητους περιορισμούς και εμπόδια ή διακρίσεις. Κατά τα φαινόμενα, στην Ιταλία, τη Λετονία, τη Σλοβακία και το Ηνωμένο Βασίλειο, δεν περιλαμβάνονται όλα τα καθήκοντα στις αρμοδιότητες των φορέων.

Επιπλέον, εκτός των διακρίσεων για λόγους ιθαγένειας, οι κανόνες της ΕΕ για την ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων απαγορεύουν επίσης αδικαιολόγητους περιορισμούς ή εμπόδια στην ελεύθερη κυκλοφορία. Μένει να εξακριβωθεί κατά πόσο οι φορείς που έχουν οριστεί για την εφαρμογή της οδηγίας καλύπτουν το συγκεκριμένο θέμα στην πράξη.

Όπως προκύπτει από τις απαντήσεις στο ερωτηματολόγιο, οι βασικές δραστηριότητες που ασκούν οι φορείς στην πράξη συμπίπτουν με τα καθήκοντα που θεσπίζει η οδηγία. Οι περισσότερες χώρες εστιάζουν: 1) στην παροχή νομικής συνδρομής, η οποία συνίσταται κατά κύριο λόγο στην παροχή πληροφοριών και νομικών συμβουλών, 2) στην ενίσχυση της ευαισθητοποίησης σχετικά με τα δικαιώματα ελεύθερης κυκλοφορίας και τις δραστηριότητες των φορέων μέσω διαφόρων διαύλων πληροφόρησης, και/ή 3) στην ενίσχυση της συνεργασίας με άλλους ενδιαφερόμενους παράγοντες. Ορισμένες χώρες[14] χρησιμοποιούν εφαρμογές κοινωνικής δικτύωσης (ή σχεδιάζουν να το πράξουν) προκειμένου να προσεγγίσουν άτομα που χρήζουν ενημέρωσης.

Μέχρι στιγμής, πάντως, υπάρχουν ελάχιστες διαθέσιμες πληροφορίες για τον τρόπο με τον οποίο οι φορείς παρέχουν νομική και/ή άλλη συνδρομή. Στις απαντήσεις τους στο

[14] DE, MT, NL.

ερωτηματολόγιο, ελάχιστες χώρες[15] παρείχαν κάποια ένδειξη για τη συχνότητα παροχής της εν λόγω συνδρομής.

Έρευνες, αναλύσεις ή εκθέσεις για θέματα που άπτονται της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων έχουν εκπονηθεί (ή προγραμματίζονται) μόνο σε επτά κράτη μέλη[16]. Είναι σημαντικό να συλλέγονται, να αξιολογούνται και να δημοσιοποιούνται ευρέως οι πληροφορίες για τα εμπόδια, τους περιορισμούς και τις διακρίσεις. Με τον τρόπο αυτόν, δεν βελτιώνεται μόνο η γενικότερη ευαισθητοποίηση για τα δικαιώματα και τις διαδικασίες προάσπισής τους, αλλά επιπλέον αποτρέπονται άλλοι εργοδότες και διοικήσεις από την εφαρμογή τέτοιων πρακτικών.

Η ικανότητα διασφάλισης της ανεξάρτητης άσκησης των καθηκόντων που προβλέπονται στα στοιχεία α), γ) και δ) της παραγράφου 2 του άρθρου 4 είναι καθοριστικής σημασίας για την προστασία των μετακινούμενων εργαζομένων.

Όπως προαναφέρεται, σε περισσότερα από τα μισά κράτη μέλη έχουν οριστεί ως φορείς προαγωγής της ελεύθερης κυκλοφορίας οι φορείς ισότητας. Υπάρχουν ακόμη σημαντικές διαφορές μεταξύ τους όσον αφορά την εντολή, τις αρμοδιότητες, τις δομές και τους πόρους τους[17].

Βέλτιστη πρακτική στη Δανία: Έρευνα για τα εμπόδια

Στη Δανία, ο φορέας διεξάγει έρευνα μεταξύ των συναφών αρχών όσον αφορά τα εμπόδια/κρούσματα διακρίσεων στον τομέα της αρμοδιότητάς τους.

Η ανεξαρτησία των φορέων είναι ιδιαίτερα σημαντική σε χώρες όπου δεν υπάρχουν αυτόνομες δομές οι οποίες να διασφαλίζουν καθεαυτού τουλάχιστον κάποιον βαθμό ανεξαρτησίας. Ιδιαίτερη προσοχή πρέπει να δίδεται στην ανεξαρτησία της νομικής συνδρομής που παρέχεται στα άτομα τα οποία καλύπτονται από την οδηγία. Κατά τα φαινόμενα, στη Βουλγαρία, την Κροατία, την Κύπρο, την Ουγγαρία, τη Λετονία, την Πολωνία, τη Σλοβακία, την Ισπανία και το Ηνωμένο Βασίλειο η ανεξαρτησία των φορέων είναι αμφισβητήσιμη.

Στις απαντήσεις στο ερωτηματολόγιο αναφέρονται μόνο δύο φορείς[18] οι οποίοι έχουν μέχρι σήμερα ασχοληθεί με την εξέταση καταγγελιών για ζητήματα που άπτονται της ελεύθερης κυκλοφορίας.

Η οδηγία απαιτεί από τα κράτη μέλη να διασφαλίζουν την παροχή δωρεάν νομικής συνδρομής σε νομικές διαδικασίες, χωρίς διακρίσεις, σε όσους στερούνται επαρκών πόρων. Στην Κροατία, οι αλλοδαποί υπήκοοι που διαμένουν προσωρινά στο έδαφός της είναι επιλέξιμοι για παροχή δωρεάν νομικής συνδρομής με βάση την αρχή της αμοιβαιότητας. Η Γαλλία δεν έχει παράσχει τις διευκρινίσεις που της έχουν ζητηθεί σχετικά με τον τρόπο

[15] DE, DK, EE, HR, MT, SI.

[16] AT, DE, DK, EL, FI, SE, SI.

[17] Για περισσότερες πληροφορίες, βλ. την Κοινή έκθεση σχετικά με την εφαρμογή της οδηγίας 2000/43/ΕΚ του Συμβουλίου και της οδηγίας 2000/78/ΕΚ του Συμβουλίου [COM(2014) 2 final της 17.1.2014] και την Έκθεση για την εφαρμογή της οδηγίας 2004/113/ΕΚ του Συμβουλίου [COM(2015)190 final, 5.5.2015].

[18] DE και LT.

εφαρμογής της εν λόγω διάταξης. Μόνο η Αυστρία, η Εσθονία, η Ελλάδα και μια συνδικαλιστική οργάνωση στη Λιθουανία αναφέρουν ότι παρέχεται πράγματι ανεξάρτητη νομική συνδρομή σε νομικές διαδικασίες.

Βέλτιστη πρακτική στη Γερμανία: Περιφερειακή συνεργασία

Στη Γερμανία υλοποιήθηκε συγκεκριμένο έργο που αποσκοπούσε στο να βελτιώσει τις διαδικασίες που εφαρμόζουν οι δημόσιες υπηρεσίες απασχόλησης κατά τις συναλλαγές τους με πολίτες της ΕΕ και να προαγάγει την περιφερειακή συνεργασία ανάμεσα στις υπηρεσίες μετανάστευσης και απασχόλησης στον τομέα της πρόσβασης σε υπηρεσίες απασχόλησης.

Ομαλή λειτουργία των φορέων

Για να είναι σε θέση οι φορείς να ασκούν ομαλά τα καθήκοντά τους, είναι σημαντικό να τίθενται στη διάθεσή τους επαρκείς πόροι. Αυτό είναι πολύ σημαντικό στις περιπτώσεις στις οποίες η οδηγία εφαρμόζεται διά της ανάθεσης των πρόσθετων καθηκόντων σε ήδη υπάρχοντες φορείς (άρθρο 4 παράγραφος 1 σε συνδυασμό με την αιτιολογική σκέψη 18). Το συγκεκριμένο ζήτημα τίθεται για τις περισσότερες χώρες. Πολλές χώρες αντιμετωπίζουν οικονομικούς περιορισμούς και προσπαθούν να «επιτύχουν περισσότερα αποτελέσματα με λιγότερα μέσα». Ο πρόσθετος φόρτος εργασίας των φορέων παρουσιάζει σημαντικές διακυμάνσεις ανάλογα με τον αριθμό των εισερχόμενων και εξερχόμενων μετακινούμενων εργαζομένων. Επιπλέον, σε ορισμένα κράτη μέλη οι φορείς ασκούσαν παρεμφερή καθήκοντα με εκείνα που θεσπίζει η οδηγία πριν ακόμα οριστούν.

Βέλτιστη πρακτική στη Σλοβενία: Έργο ΕΚΤ

Στη Σλοβενία, το έργο του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου «Ανάπτυξη υπηρεσιών για τη διευκόλυνση της διεθνικής κινητικότητας των εργαζομένων» συμβάλλει στην ενίσχυση των ικανοτήτων των φορέων.

Πολύ λίγα κράτη μέλη[19] ανέφεραν ρητώς ότι διέθεσαν πρόσθετους πόρους για την εκτέλεση των νέων καθηκόντων.

Η Επιτροπή θα συνεχίσει να παρακολουθεί τις περιπτώσεις στις οποίες η απουσία πρόσθετων πόρων συνεπάγεται ότι ο φορέας δεν είναι σε θέση να εκτελέσει σωστά τα καθήκοντα που προβλέπει η οδηγία.

Σε 11 κράτη μέλη έχουν οριστεί περισσότεροι του ενός φορείς. Είναι επομένως σημαντικό να εξασφαλίζεται ο συντονισμός των καθηκόντων τους, σύμφωνα με τις απαιτήσεις του άρθρου 4 παράγραφος 5.

Τα περισσότερα κράτη μέλη είτε διαθέτουν τυπικούς κανόνες που υποχρεώνουν τις εθνικές αρχές να συνεργάζονται ή να ανταλλάσσουν μεταξύ τους σχετικές πληροφορίες, είτε ορίζουν

[19] Όπως τα κράτη μέλη CZ, DE, EL, SE, SI.

κάποια από τις αρχές ως «συντονιστικό φορέα». Σε ορισμένα κράτη μέλη[20], ωστόσο, δεν φαίνεται να έχουν ληφθεί τέτοια μέτρα.

Η οδηγία υποχρεώνει τα κράτη μέλη να διασφαλίζουν ότι οι φορείς τους όχι μόνο συνεργάζονται με τους φορείς άλλων κρατών μελών, αλλά επιπλέον ότι χρησιμοποιούν τις υπηρεσίες πληροφόρησης και παροχής βοήθειας που υπάρχουν σε επίπεδο Ένωσης. Τέτοιες υπηρεσίες είναι οι Your Europe, SOLVIT και EURES, το δίκτυο Enterprise Europe Network και οι υπηρεσίες μιας στάσης. Οι περισσότερες απαντήσεις στο ερωτηματολόγιο επιβεβαιώνουν ότι όντως πραγματοποιούνται τέτοιες επαφές[21]. Προκύπτει, ωστόσο, ότι είναι περιορισμένες και/ή ότι λαμβάνουν χώρα κατά περίπτωση, καθώς δεν φαίνεται να υπάρχουν ακόμη συγκεκριμένες διαδικασίες ή ανεπτυγμένες πρακτικές σχετικά με τον τρόπο διεξαγωγής της συνεργασίας.

Πολλά κράτη μέλη καταβάλλουν προσπάθειες για τη βελτίωση του τρόπου λειτουργίας των φορέων, επιχειρώντας να επιλύσουν τις δυσκολίες που αντιμετωπίζουν οι τελευταίοι κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους και την ανάπτυξη των ικανοτήτων τους. Στο πλαίσιο αυτό εντάσσονται, μεταξύ άλλων, η κατάρτιση προγραμμάτων εργασίας/στρατηγικών σχεδίων· η δημιουργία συμπράξεων με εθνικούς ενδιαφερόμενους παράγοντες και με φορείς σε άλλες χώρες· η βελτίωση της πρόσβασης σε πληροφορίες και υπηρεσίες· και η οργάνωση σεμιναρίων και προγραμμάτων κατάρτισης για τους δημόσιους υπαλλήλους με στόχο την ενίσχυση της εμπειρογνωσίας τους όσον αφορά την ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων.

3.4. Η προώθηση του διαλόγου με τους κοινωνικούς εταίρους και τις ΜΚΟ (άρθρο 5)

Τα νομοθετικά πλαίσια των κρατών μελών προβλέπουν τη δυνατότητα διαλόγου με τους ενδιαφερόμενους παράγοντες. Ωστόσο, σε πολλές χώρες ο διάλογος αυτός σπανίως συνδέεται ειδικά με την ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων (με εξαίρεση, για παράδειγμα, τη Βουλγαρία), δεν είναι τακτικός ή δεν εξασφαλίζει ρητά τη συμμετοχή μη κυβερνητικών οργανώσεων[22].

3.5. Καλύτερη παροχή πληροφοριών σε εθνικό επίπεδο στους εργαζομένους της Ένωσης και στα μέλη των οικογενειών τους (άρθρο 6)

Πληροφορίες για τα δικαιώματα ελεύθερης κυκλοφορίας διατίθενται σε όλες τις χώρες. Δεδομένων, όμως, των σχετικά υψηλών προτύπων ποιότητας που θεσπίζει η οδηγία (παράγραφος 2), η υποχρέωση των κρατών μελών να διασφαλίζουν την παροχή πλήρων, επικαιροποιημένων και ελεύθερων πληροφοριών, διαθέσιμων σε αρκετές γλώσσες, εξακολουθεί να αποτελεί πρόκληση στις περισσότερες περιπτώσεις. Σε ορισμένες περιπτώσεις, οι πληροφορίες είναι διάσπαρτες σε πολλούς εθνικούς δικτυακούς τόπους,

[20] Για παράδειγμα, AT, LT, PL, SK, UK.

[21] Τα κράτη μέλη AT, FI, LV και NL υπογράμμισαν τη σημασία των επαφών ιδίως στο πλαίσιο των δραστηριοτήτων του EURES, του SOLVIT και της πλατφόρμας για την αδήλωτη εργασία. Το ευρωπαϊκό δίκτυο φορέων ισότητας Equinet (http://www.equineteurope.org/), στο οποίο συμμετέχουν 18 φορείς, αναφέρθηκε επίσης ως κατάλληλη πλατφόρμα για την ανάπτυξη επαφών ιδίως με φορείς άλλων κρατών μελών.

[22] Για παράδειγμα στα κράτη μέλη HR, HU, IT, MT, PL, SK, UK.

καθιστώντας έτσι δύσκολη και κατακερματισμένη την πρόσβαση[23]. Σε πολλές χώρες, η διαδικασία της παροχής πληροφοριών είναι ακόμη υπό εξέλιξη: δημιουργούνται νέοι δικτυακοί τόποι ή ανανεώνονται οι ήδη υπάρχοντες, ετοιμάζονται ενημερωτικά φυλλάδια ή διεξάγονται ενημερωτικές εκστρατείες.

Τα κράτη μέλη θα πρέπει να εξακολουθήσουν να διασφαλίζουν ότι οι ενδιαφερόμενοι γνωρίζουν την ύπαρξη των φορέων και την υποστήριξη που παρέχουν. Αυτή η πηγή πληροφοριών θα πρέπει να συμπληρώνει τις υφιστάμενες πλατφόρμες, όπως τους συμβούλους EURES[24], το δίκτυο SOLVIT[25] και την υπηρεσία «Η Ευρώπη σου - Συμβουλές»[26], οι οποίες μπορούν να παρέχουν στήριξη στους περισσότερους από 11,8 εκατομμύρια μετακινούμενους πολίτες της Ένωσης παραγωγικής ηλικίας που ζουν εκτός της χώρας καταγωγής τους[27,28]. Οι πληροφορίες αυτές μπορούν επίσης να ενθαρρύνουν τους μετακινούμενους πολίτες να αναφέρουν περιπτώσεις διακριτικής μεταχείρισης και να προασπίζουν τα δικαιώματά τους.

3.6. Λοιπές διατάξεις (άρθρο 7, αιτιολογικές σκέψεις 15 και 28)

Το άρθρο 7 παράγραφος 2 αναφέρει ρητά ότι τα κράτη μέλη έχουν τη διακριτική ευχέρεια να διευρύνουν τις αρμοδιότητες των φορέων ώστε να περιλαμβάνουν και την ίση μεταχείριση χωρίς διακρίσεις λόγω ιθαγένειας για όλους τους πολίτες της Ένωσης και τα μέλη των οικογενειών τους που ασκούν το δικαίωμα ελεύθερης κυκλοφορίας, όπως κατοχυρώνεται στο άρθρο 21 της ΣΛΕΕ. Όπως προαναφέρεται, σε περισσότερες από τις μισές χώρες ορίστηκαν ως φορείς προαγωγής της ελεύθερης κυκλοφορίας δυνάμει της οδηγίας οι φορείς ισότητας που κάλυπταν ήδη όλους τους πολίτες της Ένωσης. Ορισμένες χώρες[29] διεύρυναν τις αρμοδιότητες των φορέων ούτως ώστε να καλύπτουν όλους τους υπηκόους της Ένωσης μετά την εφαρμογή της οδηγίας. Συνολικά, στα περισσότερα κράτη μέλη, οι αρμοδιότητες των φορέων καλύπτουν όλους τους πολίτες της Ένωσης[30].

[23] Π.χ. στα κράτη μέλη HR, LT.

[24] Το 2016, οι σύμβουλοι EURES που είναι διαθέσιμοι σε όλα τα κράτη μέλη παρείχαν στήριξη σε εργαζομένους και εργοδότες της Ένωσης σε περισσότερες από 45 000 περιπτώσεις (http://ec.europa.eu/internal_market/scoreboard/performance_by_governance_tool/eures/index_en.htm).

[25] Το δίκτυο SOLVIT ασχολήθηκε το 2016 με 34 περιπτώσεις που σχετίζονται με την ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων
http://ec.europa.eu/solvit/

[26] Η υπηρεσία «Η Ευρώπη σου - Συμβουλές» παρείχε το 2016 σε περισσότερες από 2 500 περιπτώσεις συμβουλές σε θέματα που σχετίζονται με την εργασία, τα οικογενειακά δικαιώματα και τις κοινωνικές παροχές
http://ec.europa.eu/internal_market/scoreboard/performance_by_governance_tool/youreurope_advice/index_en.htm

[27] https://ec.europa.eu/futurium/en/system/files/ged/2017_report_on_intra-eu_labour_mobility.pdf

[28] Ο αριθμός των πολιτών της Ένωσης που ζουν ή εργάζονται σε κράτος μέλος διαφορετικό από το κράτος καταγωγής τους ανέρχεται σε περίπου 17 εκατομμύρια (στατιστικά στοιχεία της Eurostat για τη μετανάστευση [migr_pop1ctz] 2017).

[29] Για παράδειγμα τα κράτη μέλη BG και SI.

[30] Πλην των DE, DK, HR, LV, SE.

Η αιτιολογική σκέψη 15 της οδηγίας καλεί τα κράτη μέλη να εξετάσουν την εφαρμογή κοινών αρχών για προσωρινούς και αντισταθμιστικούς συλλογικούς μηχανισμούς προστασίας, όπως προβλέπεται στη σύσταση της Επιτροπής της 11ης Ιουνίου 2013[31]. Μόνο τρεις απαντήσεις στο ερωτηματολόγιο[32] επιβεβαίωσαν την ύπαρξη τέτοιων μηχανισμών προστασίας, αν και δεν είναι πάντοτε σαφές κατά πόσο καλύπτουν ζητήματα που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας. Σε έκθεσή της με ημερομηνία 26 Ιανουαρίου 2018[33], η Επιτροπή παρέχει περισσότερες πληροφορίες για την πρόοδο που σημείωσαν τα κράτη μέλη όσον αφορά την εφαρμογή συλλογικών μέτρων προστασίας.

Σύμφωνα με την αιτιολογική σκέψη 28, η Επιτροπή εξέτασε επίσης τις τυχόν δυσκολίες που αντιμετωπίζουν οι νέοι απόφοιτοι που αναζητούν απασχόληση στην Ένωση και οι σύζυγοι εργαζομένων στην Ένωση από τρίτες χώρες.

Στις απαντήσεις τους στο ερωτηματολόγιο, οι ερωτηθέντες ανέφεραν ως κύρια δυσκολία που αντιμετωπίζουν οι νέοι απόφοιτοι την αναγνώριση των επαγγελματικών προσόντων. Κάποια άλλα ζητήματα που αναφέρθηκαν δεν συνδέονται άμεσα με τους κανόνες ελεύθερης κυκλοφορίας, όπως οι χαμηλοί μισθοί για όσους δεν διαθέτουν εμπειρία και η ανάγκη να διαθέτουν τα άτομα πρακτικές δεξιότητες για να μπορέσουν να βρουν εργασία. Όσον αφορά τις συζύγους εργαζομένων στην Ένωση από τρίτες χώρες, ως συνήθεις δυσκολίες επισημάνθηκαν οι χρονοβόρες διαδικασίες ή οι υπερβολικές διοικητικές απαιτήσεις (όπως υποχρέωση «νομιμοποίησης» ληξιαρχικών πράξεων γάμου, και γλωσσικές απαιτήσεις) για την απόκτηση θεωρήσεων, αδειών διαμονής και/ή αριθμών κοινωνικής ασφάλισης, ή για την απόκτηση πρόσβασης σε δημόσιες υπηρεσίες γενικά, αλλά και το γεγονός ότι οι σύζυγοι δεν γνωρίζουν τη γλώσσα του τόπου εγκατάστασής τους. Ως κυρίαρχο ζήτημα αναδείχθηκε ακόμη η πολυπλοκότητα των εθνικών κανόνων.

Κάποιες από τις δυσκολίες που αντιμετωπίζουν οι εργαζόμενοι της Ένωσης προκύπτουν από την εσφαλμένη εφαρμογή της νομοθεσίας της ΕΕ από εθνικές αρχές και/ή ιδιωτικές οντότητες. Αυτό ακριβώς είναι ένα από τα προβλήματα που επιδιώκει να επιλύσει η οδηγία βελτιώνοντας τις δυνατότητες των πολιτών να προασπίζουν τα δικαιώματά τους, μεριμνώντας για την παροχή στήριξης από τους φορείς και βελτιώνοντας την πρόσβαση στην πληροφόρηση.

4. ΠΙΘΑΝΕΣ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΒΕΛΤΙΩΣΕΙΣ

Το ερωτηματολόγιο ρωτούσε τις αρχές των κρατών μελών και τους κοινωνικούς εταίρους κατά πόσο θεωρούν ότι απαιτούνται τροποποιήσεις στην οδηγία (ή σε άλλη νομοθετική πράξη για την ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων). Όλοι όσοι απάντησαν, δήλωσαν ότι δεν απαιτούνται νομοθετικές τροποποιήσεις στο στάδιο αυτό και ότι οι προσπάθειες θα πρέπει να επικεντρωθούν αντ' αυτού στην ορθή εφαρμογή των διατάξεων που ήδη ισχύουν. Σχετικά με το συγκεκριμένο θέμα, η Επιτροπή υπενθυμίζει την πρότασή της για την ίδρυση

[31] http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/?uri=OJ:JOL_2013_201_R_NS0013

[32] DK, LT και SI.

[33] http://ec.europa.eu/newsroom/just/document.cfm?action=display&doc_id=49502

Ευρωπαϊκής Αρχής Εργασίας[34], η οποία περιλαμβανόταν στη δέσμη μέτρων για την κοινωνική δικαιοσύνη που παρουσιάστηκε στις 13 Μαρτίου 2018. Σκοπός της πρότασης αυτής είναι η ενίσχυση της δικαιοσύνης της διασυνοριακής κινητικότητας των εργαζομένων στην Ευρώπη. Στόχος της εν λόγω αρχής θα είναι, μεταξύ άλλων, να διευκολύνει την επιλογή ατόμων και εργοδοτών να ασκήσουν το δικαίωμά τους στην ελεύθερη κυκλοφορία μέσω της παροχής πιο ολοκληρωμένων και εύκολα προσβάσιμων πληροφοριών και υπηρεσιών. Θα εστιάζει επίσης στη διαμόρφωση καλύτερων και αποδοτικότερων συνθηκών όσον αφορά την κινητικότητα των εργαζομένων στην Ευρώπη μέσω της ανάπτυξης στενότερης συνεργασίας μεταξύ των εθνικών αρχών. Παρομοίως, λοιπόν, η Επιτροπή δεν θεωρεί αναγκαίο στο στάδιο αυτό να προτείνει τροποποιήσεις στην οδηγία.

5. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Από την ανάλυση των εθνικών μέτρων μεταφοράς της οδηγίας προκύπτει ότι έχει ήδη εξασφαλιστεί η συμμόρφωση με κάποιες από τις διατάξεις της οδηγίας μέσω εθνικών πράξεων οι οποίες υπήρχαν ήδη όταν η οδηγία άρχισε να ισχύει. Οι νομοθετικές τροποποιήσεις σε πολλές χώρες περιορίστηκαν στη μεταφορά του άρθρου 4 το οποίο αφορούσε τον ορισμό των φορέων που προωθούν την ίση μεταχείριση.

Η οδηγία εφαρμόζεται ήδη και η Επιτροπή δεν έχει εντοπίσει σοβαρά προβλήματα μη συμμόρφωσης μεταξύ των εθνικών μέτρων μεταφοράς. Απομένουν, πάντως, να γίνουν ακόμη πολλά σε πρακτικό επίπεδο προκειμένου να επιτευχθούν οι στόχοι της οδηγίας. Για πολλά κράτη μέλη εξακολουθεί να αποτελεί πρόκληση να διασφαλίσουν ότι τα εργαλεία που θέσπισαν δυνάμει της οδηγίας, όπως οι φορείς, παράγουν αποτελέσματα στην πράξη.

Λόγω των καθυστερήσεων που σημείωσαν πολλές χώρες όσον αφορά τη μεταφορά της οδηγίας στα εθνικά τους δίκαια και της σχετικά σύντομης περιόδου εφαρμογής της στην πράξη, δεν μπορούν να συναχθούν σαφή συμπεράσματα για τον αντίκτυπό της στο στάδιο αυτό.

Από τις απαντήσεις στο ερωτηματολόγιο προκύπτει, πάντως, ότι η οδηγία είχε θετικό αντίκτυπο για όλους τους ενδιαφερόμενους παράγοντες. Αυτό αποδίδεται κυρίως στο γεγονός ότι παρέχει μεγαλύτερη ασφάλεια δικαίου και σαφήνεια για τους εργαζομένους, τους εργοδότες και τις διοικήσεις, ορίζοντας τα δικαιώματα ελεύθερης κυκλοφορίας, καθώς και τους κανόνες για καλύτερη επιβολή. Μεριμνά επίσης για την παροχή στήριξης από τους φορείς σε όσους έχουν ανάγκη και επισημαίνει ότι η ορθή εφαρμογή της νομοθεσίας της ΕΕ για την ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων αποτελεί σημαντικό καθήκον των εθνικών διοικήσεων.

Είναι δύσκολο, αν υποτεθεί ότι υπάρχει τέτοια δυνατότητα, να αξιολογηθεί σε ποιον βαθμό η εφαρμογή της οδηγίας έχει συμβάλει στην ενίσχυση της ευαισθητοποίησης των πολιτών της Ένωσης όσον αφορά τα δικαιώματά τους σχετικά με την ελεύθερη κυκλοφορία. Από έρευνα του Ευρωβαρομέτρου[35] προκύπτει ότι ολοένα και περισσότεροι πολίτες έχουν καλύτερη

[34] Πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την ίδρυση Ευρωπαϊκής Αρχής Εργασίας (COM(2018) 131 final της 13.3.2018).

[35] http://ec.europa.eu/commfrontoffice/publicopinion/index.cfm/Chart/getChart/chartType/lineChart//themeKy/50/groupKy/268/savFile/867

γνώση των δικαιωμάτων τους στην ΕΕ. Πρόσφατες πρωτοβουλίες της Ένωσης[36] στον συγκεκριμένο τομέα, καθώς και η πρόταση για την ίδρυση Ευρωπαϊκής Αρχής Εργασίας αναμένεται ότι θα συμβάλουν περαιτέρω στη μεγιστοποίηση της ευαισθητοποίησης για τα βασικά δικαιώματα ελεύθερης κυκλοφορίας.

Η Επιτροπή θα εξακολουθήσει να παρακολουθεί την εφαρμογή της οδηγίας. Στο πλαίσιο αυτό, θα κάνει επίσης χρήση των στοιχείων που έχουν συλλεχθεί στην ετήσια έκθεση για την κινητικότητα εντός της ΕΕ, τα οποία παρέχουν επισκόπηση της διασυνοριακής κινητικότητας στο εσωτερικό της ΕΕ και μπορούν να αποκαλύψουν παράγοντες που πιθανώς την παρεμποδίζουν (βλ. υποσημείωση 27). Η Επιτροπή θα εξακολουθήσει να συνεργάζεται με όλα τα κράτη μέλη ούτως ώστε να διασφαλίσει την πλήρη και ορθή μεταφορά και εφαρμογή της οδηγίας σ' αυτά.

Η Επιτροπή θα στηρίξει τις προσπάθειες που καταβάλλουν τα κράτη μέλη για την ορθή εφαρμογή της οδηγίας. Ειδικότερα, θα προωθήσει τη συνεργασία μεταξύ των φορέων· θα διασφαλίσει συνέργειες μεταξύ των υφιστάμενων υπηρεσιών πληροφόρησης και παροχής βοήθειας σε επίπεδο Ένωσης· και θα βοηθήσει τα κράτη μέλη να βελτιώσουν την ποιότητα της πληροφόρησης που παρέχουν στους εθνικούς δικτυακούς τόπους και να ενισχύσουν την ευαισθητοποίηση των εργαζομένων της Ένωσης για τα δικαιώματά τους.

[36] Βλέπε επίσης Πρόταση κανονισμού για τη δημιουργία ενιαίας ψηφιακής πύλης με σκοπό την παροχή πληροφοριών, διαδικασιών και υπηρεσιών υποστήριξης και επίλυσης προβλημάτων (COM(2017) 256 της 2.5.2017).